

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: La aceeași primejdie, aceeași soluție.

P. Matei: Cum se poate justifica principiul național, în biserică, pe baza Sf. Scripturi.

T. Ionescu: Un Crucificat al Islamului

Mihail dela Severin: L. A. N. C. și alegerile de mâine.

I. C. Cătuneanu: Situația politică.

Din conferințele Astei în Maramureș.

Republica în Spania.

L. A. N. C. către Români.

A. Naghiu: Înlăturarea vampirilor jidani din comerțul românesc și înlocuirea lor prin cooperative

Partidele ca să mai aibă crezare se ascund sub diferite nume.

Dela Institutul de Surdo-muți din Cluj.

„Stelian Popescu: O greșală“ — Subsecretarul minorităților.

În vederea alegerilor pentru Adunarea deputaților și Senat. Legea Electorală.

H. Vișoiu: Indulgență sau Ignoranță?

„Cronica“

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei

„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

La aceeaș primejdie, aceeaș soluție

Mă vei întreba, domnule cititor, care-i primejdia?

Răspund: prezența Jidanului cetățean în statele creștine.

Înzădar te îndoești de exactitatea răspunsului, ori încerci a-i anihila efectul printr'o ironie. Te poți înșela pe tine însu-ți; dar nu poți opri marșul victorios al acestui adevăr.

Azi îl recunosc toate statele din Occidentul Europei, care au avut naivitatea să acorde drepturi politice Jidanilor. Și-au făcut iluzia, în buna lor credință, că vor contribui la opera de asimilare a fiilor lui Izrael. După aproape un veac și jumătate, dela 1791 și până astăzi, s'a înregistrat amara experiență, că generozitatea ariană a fost exploatarea de perfidia iudaică, într'un mod ce astăzi nu se mai poate tolera.

Jidanul încetățenit a rămas tot Jidan: cu toate apucăturile, vițiile și stigmatele rassei, fixate de marii scriitori ai neamurilor cu cari în cursul istoriei Ahasverus a venit în contact. S'a folosit de noua situație spre a prăda și a robi națiunea-gazdă, spre a-i dezagrega, surpa și distruge organizația ei de stat. Efectul conviețuirii Jidanilor încetățeniți, cu celelalte națiuni, timp de cel mult un secol, se poate reduce precis și incontestabil, la această formulă: *acapararea bogățiilor și răsturnarea prin revoluții a formei de guvernământ în statele care i-au introdus în familia națională.*

Toate statele pătimind depe urma lor, recunosc astăzi existența aceleiași probleme, îsvorită din aceeaș greșală inițială: acordarea cetățeniei unui neam, care a dovedit că nu o merită.

Te îndoești domnule cititor de identitatea problemei în diferitele state europene? Proba, că e justă această constatare, ne-o aduce identitatea de soluții.

În toate țările scuturate de febră, produsă de virus-ul iudaic, oricât

de deosebit le-ar fi trecutul, oricât de divergente le-ar fi interesele externe, oricât s'ar despărți prin caracterul național și aspirațiile lor de viitor, o soluție comună le leagă pe toate în problema jidovească, ajunsă o primejdie, la fiecare în parte, și anume: Jidanul, în secolul al XXI, trebuie considerat în Occidentul Europei ca *străin*. Cu alte cuvinte trebuie să i se ia ce i s'a dat, pentru că s'a arătat nevrednic și nemernic de prețiosul dar al cetățeniei acordate.

Nu amintesc soluția din Orientul Europei, spre a nu mi se opune obiecțiunea, că această parte a Continentului zace într'o stare retrogradă, în plin „obscurantism medieval“. Față de oameni pătimiși, ori interesați, este inutil să complici discuția cu obiecțiuni și replici.

Rămân cu privirea ațintită numai spre Occident; și iau trei țări cu trecut deosebit, cu popoare deosebite, având interese externe și aspirații de viitor, deosebite.

Una încă războinică, mușcându-și în țărină armura zdrobită a unui Imperialism ce amenința libertatea și independența celorlalte națiuni din Europa, pe când le striga, brutală și amenințătoare: *Deutschland über alles*. Războiul a pus-o la locul cuvenit: *GERMANIA*.

Alta pacifică, senină, puternică, având înalta misiune istorică de a impune pacea europeană postbelică, prin prestigiul forței, al dreptului și al civilizației, ce trebuie apărată contra instinctelor primitive și ambițiilor vinovate de răsturnare a actualului ordin european. Războiul, pentru virtuțile ei militărești și dreptatea cauzei, îmbrățișată de toată lumea civilizată, a înălțat-o la meritatul loc de onoare: *FRANȚA*, prin care Dumnezeu a săvârșit zdrobirea imperialismului prusian și înfăptuirea principiului naționalităților: „*Gesta Dei per Francos*“.

A treia, mică, ordonată, și cuminte, mulțumindu-se să trăiască într'o neutralitate perpetuă, dând lumii exemplu de conviețuire frățească, a mai multor neamuri diferite, în cuprinsul strămtelor ei hotare, și adăpostind pe teritoriul ei instituția, în care omenirea generoasă și naivă și-a pus speranța păcii perpetue. Războiul nu a atins-o: *ELVEȚIA*.

În aceste trei țări, fiecare cu un trecut, un prezent și un viitor atât de deosebit, problema jidovească, fiind una și aceeaș în consecințele ei dezastruoase pentru autoționi, provoacă un curent de reacțiune cu acelaș conținut și aceeaș inevitabilă soluție: *Jidanul trebuie considerat ca străin*.

Această soluție o cere partidul *național-socialist*, de sub conducerea lui *Hitler* din Germania, unde și-a trimis în Reichstag 107 deputați și la toate alegerile comunale ori județene, dela Septembrie 1930 până astăzi, câștigă irezistibil, teren.

Această soluție o cere organizația antisemită din Elveția în programul ei din care citez trei puncte esențiale¹⁾:

- 1.) „*A nu trata pe Jidani decât ca străin și ca străini periculoși.*“
- 2.) „*A recunoaște și a ne lepăda de toate erorile filosofice, politice și economice cu cari ne-au otrăvit.*“
- 3.) „*Ă reconstitui în ordinea economică și în ordinea politică organele de viață proprie, care altădată ne făceau independenți de Jidani și stăpâni la noi acasă*“.

Această soluție o cere în Franța partidul „*național popular*“, al cărui șef a fost defunctul *Dr. Molle*, fost primar al Oranului și deputat în Camera franceză, partid din al cărui program citez următoarele 6 puncte:

- 1.) „*Străinii nu au în nici într'un*

¹⁾ Vezi I. C. Cătuneanu: *Ecouri din Elveția*, din „*Infrățirea Românească*“, 15 Noembrie 1930.

fel vre-un amestec în guvernarea poporului francez. Ei nu vor putea, sub pretextul acordurilor internaționale, să-i limiteze suveranitatea.

2.) Jidanii sunt străini.

3.) Nu trebuie să ia parte la elaborarea legilor franceze nici străinii, nici cetățenii francezi cari au aderat la vre-o Internațională, oricare ar fi ea: masonică, muncitorească, țărănească, etc.

4.) Avuția anonimă și vagabondă constituie un pericol social.

5.) Capitalul care servește la sprijinirea producției trebuie să subsiste. Capitalul, care nu servește decât speculatorilor dela Bursă, și care se află în cea mai mare parte în mâinile Jidanilor internaționali, trebuie să dispară.

6.) Pâine și muncă întâiu pentru muncitorii francezi²⁾.

Ai aflat, domnule cititor, soluțiile la care a ajuns Franța, unde Francmasoneria cu faimoasa lozincă: *liberté, égalité, fraternité*, a isbutit să amestece mințile și să exploateze generositatea nobilei națiuni timp de mai bine de un secol?

După o crudă experiență, Francezii își revizuesc fundamental opiniile și înțeleg să acorde beneficiile celor trei principii, numai în măsura în care sunt compatibile cu interesele permanente ale nației, ce nu poate suferi nici robire economică, nici atingeră suveranității în lăuntru și în afară, excluzând dela acele beneficii rassa, care înșelând toate așteptările provoacă în contra ei reacțiunea națională: *excluzând pe Jidani, considerați ca străini*.

Dar Francezii, treziți în fine la lumina primejdiei jidovești, merg mai departe în programul mai sus citat: nu numai că îndepărtează pe Jidani dela viața politică, dar exclud dela exercițiul vieții publice și pe slugile Jidanilor, adică pe acei cetățeni Francezi, cari servesc interese destructive iudaice, prin aderența lor la diferitele internaționale, inventate, conduse și finanțate de Jidani, spre a destrăma coeziunea națională și a nimici simțul autohton.

La punctul 3 sunt amintite ca exemple de acțiune subversivă internațională: Francmasoneria, diferitele uniuni muncitorești, orga-

²⁾ Vezi ziarul „La Libre Parole”, organul Central al partidului național popular, având drept deviză: „La France aux Français”, numărul din Februarie 1931, Paris, XIII, rue Bobillot 53.

nizate peste hotarele națiunilor și îndreptate contra caracterului național al statelor, cum sunt internaționalele muncitorești, sau uniunea internațională a țărănilor, cu care acum vre-o câțiva ani, partidul național-țărănist din România, în demagogia lui inconstiență și în patima oarbă de a cuceri puterea, chiar prin ajutorul dușmanilor din afară, luase contact și începuse a întreține colegiale legături.

Prim punctul 4, unde se spune: „*avuția anonimă și vagabondă constituie un pericol social*”, partidul național popular din Franța pune fierul roșu pe o rană ce trebuie extirpată. În această formulă sunt cuprinse toate acele societăți cu acțiuni la purtător, pe care Jidanii sub masca anonimatului le-au acapară, absorbind și sugând toată avuția națională a poporului-gazdă, fărâmițată, mobilizată și exploatată

la Bursă, unde Finanța internațională, adică Jidovească, dictează așa cum cer interesele neamului lui Izrael.

Deaceea Francezii, în menționatul program, fac deosebirea precisă între capitalul *productiv* și capitalul de *speculație, parazitar și cămătăresc*, în care lovind o legislație viitoare va nimici însuși nodul vital al puterii actuale Jidovești.

Cred, domnule cititor, care mi-ai întâmpinat începutul acestui articol cu îndoială ori ironie, că la sfârșitul lui, ai ajuns a-ți rectifica ideile, înlesnind astfel înțelegerea unei probleme, în fața căreia Apusul civilizată se deșteaptă și preconizează măsuri radicale, pe care D-ta, având în vedere prestigiul istoric al națiunilor intrate în luptă, nu le poți considera drept exagărate.

I. C. CĂTUNEANU.

Cum se poate justifica principiul național în biserică, pe baza Sfintei Scripturi?

Cu toată tendința — mai ales post belică — din partea unor curente social-politice, de a suprima principiul național, acest principiu în măsura cea mai mare s'a afirmat tocmai în războiul mondial și a servit chiar de bază la încheierea păcii; și continuă a-și ține locul de frunte în ciuda susziselor curente, cari au ținta de-a desființa hotarele dintre neamurile globului pământesc.

După cum principiul național se justifică din punct de vedere social, cultural, moral și politic, tot așa dacă ne conducem de raza luminoasă a Sfintei Scripturi, vedem că acest principiu se justifică și în biserică, adică el se poate justifica și din punct de vedere religios. Într-un Testament Vechiu justificând acest principiu, cum nu se poate mai bine, prin viața religioasă și național-politică atât de strâns legate una de alta a poporului jidovesc, să căutăm a-l justifica și pe baza Testamentului Nou, deși mulți cred că ar fi imposibil acest lucru.

Sfânta Scriptura, sau Biblia, este acea carte, în care omul totdeauna și între toate împrejurările vieții sale își află îndrumătorul, în legătură cu orice chestiune. Deci este natural, ca și în legătură cu tema citată, să fie scris ceva în „Cartea Cărilor”.

Scopul Sfintei Scripturi, fiind regularea raportului omului către Dumnezeu și către deaproapele,

mai mult sub raport etic, natural că chestiunea principiului național va fi mai puțin atinsă în raport cu extenziunea Sfintei Cărți. Și întrucât este atins direct sau indirect acest principiu, de aceasta mă voi ocupa în cele următoare.

Îndreptățirea principiului național în biserică se poate dovedi între altele, prin următoarele citate din Sfânta Scriptură:

„Dreptăcea mergând învățați toate neamurile...” (Mat. XXVIII. 19).

Pentru ce ar mai fi trimis Isus pe apostolii săi la toate neamurile, dacă acelea n'ar fi fost îndreptățite să trăiască cu limba lor, în legea lor, cu însușirile lor culturale religioase și naționale — între marginile țării lor?

Alt citat: „Tot sufletul să se supue stăpânilor celor mai înalte, că nu este stăpânie fără numai dela Dumnezeu, și stăpâniile cari sunt, dela Dumnezeu sunt rânduite”. (Rom. XIII. 1).

Ce este „stăpânie” depe pământ? că de aceea este aici vorba, dacă nu domnia unui neam între granițele țării lui, având sub stăpânirea lui și minoritari, cărora le sună acestea cuvinte; precum erau și Jidovii în împărăția romană, având oareșicare stăpânire provincială și ei, însă erau supuși unei stăpâniri mai mari, a Romanilor.

Alt citat: „Și a făcut dintr'un sânge tot neamul omenesc, să locu-

iască peste toată fața pământului, așezând vremile cele mai înainte rânduite, și hotar lăcuinței lor“ (Fapt. XVII. 26).

Ce înțeles are citatul acesta, decât că Dumnezeu a făcut toate națiunile ce locuiesc pe fața pământului, așezându-le între hotarele țării lor. Deci e îndreptățită naționalitatea și prin ea principiul național.

Alt citat: „Și s'au umplut toți de Duhul Sfânt, și au început a vorbi într'alte limbi, precum le da lor Duhul a grăi. Și erau în Ierusalim lăcuitori Jidovi; și bărbați vrednici din tot neamul, ce este subt ceriu. Iară dacă s'au făcut glasul acesta, s'a adunat mulțimea și s'au turburat, căci auzea fiecare pe ei grăind în limba sa. Și iară se spăimântau toți, și se mirau, zicând unul către altul: au nu iată toți aceștia, cari grăesc Galelieni sunt, și cum fiecare auzim limba noastră, în care ne-am născut. Partenii și Midienii și Elimitenii și cei ce trăiesc în Mesopotamia, în Iudea și în Capadochia, în Pont și în Asia. În Frighia și în Pamfilia, în Egipt și în părțile Libei cele de lângă Chirimia, și nemernicii Romani și Jidovii și veneticii, Criterii și Avaritenii auzim pe ei în limbile noastre grăind măririle lui Dumnezeu“ (Fapt. II. 4—11).

Acest citat ne arată minunea înzestrării apostolilor — ca oameni simpli — eu cunoștințele mai multor limbi. Acest lucru nu s'a produs numai de dragul apostolilor, nici chiar numai pentru a-și arăta Dumnezeu puterea de a face minuni, căci aceea era îndeajuns dovedită de către Domnul Christos, — ci mai mult de dragul „limbilor“, adică a neamurilor sau naționalităților, pe a căror îndreptățire la viață, nu numai că a recunoscut-o Dumnezeu, dară își arată și nemărginita Sa dragoste față de ele, făcând de dragul lor, ca să poată fi și ele părtașe harului dumnezeesc, prin primirea direct în limbile lor, a învățăturilor dumnezeiești.

Alt citat: „Au doară Dumnezeu este al Jidovilor numai, iară nu și al limbilor, adevărat și al păgânilor (limbilor)“ (Rom. III. 29).

Cred că acestea citate sunt de ajuns dintre acelea prin cari se dovedește direct îndreptățirea existenței limbilor sau neamurilor.

Acum să vedem vre-o câteva citate de acelea prin cari indirect se recunosc limbile, făcându-se într'un sens sau altul amintire de ele.

Așa la I Corint. XIV. 19 se zice:

„In biserică voesc cinci cuvinte a grăi cu înțeles (adecă în limba ascultătorilor), ca și pe alții să-i învăț, decât zecemii de cuvinte în limbă străină“.

La Galateni, VI. 9, 10 se zice:

„Iară a face bine să nu ne lenevim, că la vremea sa vom secera neostenind. Deci dară până avem vreme să facem lucru bun către toți, dar mai vărtos către cei de o credință“ (Natural, fără a degenera în egoism).

Iară la Fapt. XII. 22 se zice:

„Și a zis către mine: mergi că eu la neamuri departe te voi trimite pe tine“.

La Rom. I. 5 se scrie:

„Prim carele am luat darul și apostolia spre ascultarea credinței întru toate neamurile pentru numele lui“.

Tot acolo la XV. 9—12 se scrie:

„Iară neamurile după milă să mărească pe Dumnezeu, precum este scris: pentru aceasta mă voi mărturisi Ție întru neamuri Doamne, și numele Tău voi cânta“. Și iară zice: „veseliți-vă neamuri cu poporul lui. Și iară laudați pe Domnul toate neamurile și-L înălțați pe Dânsul toate popoarele“. Și Isaia încă zice „fi-va rădăcina lui Iessei și cel ce se va scula să stăpânească pe neamuri întru acela neamurile vor nădăjdui“.

Tot acolo, la XV. 18 se zice:

„Că nu cutez a zice ceva din cele ce nu a lucrat Hristos prin mine, spre ascultarea neamurilor“.

Tot acolo, la XV. 16 se scrie:

„Ca să fiu eu slujitor lui Isus Christos întru neamuri, slujind cu sfințenie evanghelia lui Dumnezeu, ca să fie jertfa cea din neamuri bine primită și sfințită întru Duhul Sfânt“.

Tot la Rom. XV. 27 se zice:

„Că bine au voit și dator le sunt lor, că de vremece întru cele duhovnicești ale lor s'au împărtășit neamurile, dator sunt și întru cele trupești a le sluji lor“.

La Mat. VIII. 11, 12 se zice:

„Inșă zic vouă că mulți dela răsărituri și dela apusuri vor veni și se vor odihni cu Avram cu Isac și cu Iacob întru împărăția cerurilor, iară fiii împărăției se vor arunca întru întunerecul cel mai dinafară, acolo va fi plâns și scrâșnirea dinților“. — Va să zică „mulți“, adică mulțime de indivizi din popoarele de alt neam dela apus și răsărit. — Iarăși evident că Dumnezeu n'a necotit zidirea mânilor Sale, când a spus prin cuvintele Fiului Său vorbele citate aici, prin cari deadreptul pune în avantajiu neamurile,

față de poporul ales, pe a cărui fii, îi destină întunerecului celui mai dinafară.

Abstând dela învățătura și mărturisirea teologilor, că toate sunt create de Dumnezeu, aceste citate culesse din Sfânta Scriptură, încă dovedesc existența cu drept dumnezeesc a neamurilor; și sunt sigilate prin cuvintele sfântului evanghelist Ioan: „...și fără de Dânsul nimic nu s'a făcut, ce s'a făcut“ (I.—3), va să zică nici neamurile, cari fiind creatura lui Dumnezeu, cu începutul distinctiv dela turnul Babel și a desvoltării și înmulțirii posterioare sub influința deosebitelor clime depe globul pământesc, au dreptul la viața lor națională.

Prin aceste citate cu înțeles atât de clar, se justifică îndeajuns principiul național în biserică.

Și acum să-mi fie permis a merge cu un pas mai departe.

Biserica noastră națională, cred că e în puțină rătăcire, când pe baza poruncei: „Să iubesti și pe dușmanul tău“, merge cu indulgența față de dușmanii neamului până la infinit; din care pricină suferă atât Neamul, cât și Biserica. Să facem o paralelă între viața socială a individului și între viața socială a unui neam — deși ne depărtăm puțin de subiect — în ceea ce privește conduita ce are de observat o parte față de cealaltă și să vedem la ce concluziuni vom ajunge.

Precum un individ — zicem creștin — e dator a se îngriji de integritatea sa fizică și morală în interesul fericirii sale, aceleași îndatoriri le are și un neam, în interesul conservării și fericirii sale. Precum un individ trebuie să se ferească de dușmani, câștigându-i prin mijloace creștinești, de prieteni — dacă se poate — tot așa are să purceadă și un neam, față de dușmanii săi de alte neamuri.

Iar când pe fratele tău nu-l poți îndrepta, nici muștrându-l între tine și între el, nici înaintea soborului, să-ti fie fie ca un păgân și ca un vameș, — zice scriptura. Tot asemenea pe dușmanii neamului, dacă nu-i putem întoarce și câștiga de prieteni, atunci și aceia trebuie socotiti ca niște păgâni și vameși... și trebuie tratați în consecință.

Biserica noastră aduce serviciile Neamului prin indulgența, sau nepăsarea ei prea mare față cu atâți dușmani, mai cu seamă interni, pe cari nu-i putem câștiga prin nici un mijloc creștinesc, pen-

tru pace și dragoste față de Patria ocrotitoare. Căci pe când dușmanii noștri luptă cu toate armele pentru a submina și slăbi statul, — Biserica aplică față de ei dragostea evanghelică și principiul capului plecat, zicând fiilor săi, să-și bage sabia în teacă; tocmai ca sectarii, cari în fața dușmanului, ne îndeamnă ostașii la depunerea armelor *).

Aceasta ținută a bisericii noastre trebuie neapărat schimbată, nu nu-

*) Mi-ar plăcea, dacă cei doi preacuvioși arhimandriți — de București și Someș — cari aducând osanale Dlui Socor în coloanele ziarului „Dimineața” pentru norocul de a fi scăpat teafăr spre marele bine al umanității, de arma elevului Dumitrescu, și au proscat în preoții antisemiți, — ar lua act de asemănarea de mai sus și de întreg articolul acesta, aducându-mă la adevar, dacă sunt în rătăcire.

Un crucificat al Islamului

Nu e de mirare că în biblie, se vorbește de *Estera*, cum a devenit Regină la curte, prin un conațional Iudeu politician și cu nume de persan, care trădător pentru țara Persilor, a indus în eroare pe Rege, făcând să-și gonească soția legitimă și să omoare pe primul ministru și antisemiți din vremea aceea.

Ori și pe ce meleaguri ar pătrunde omida iudaică, e în sângele lor, că să producă nelegiuiri, jafuri și omoruri.

Biblia ne stă mărturie veșnică. Și lucru ciudat, iată cum, tot un fiu al lui Izrael, deci tot un Iuda vânzător și deci omorâtor de profeți, se găsește a omori și pe un fiu, nepot al profetului Mahomed..

Intâmplarea a făcut să citesc o carte franceză, despre coloniile mediteranee și să găsesc acolo pasiunile ce le expun aci în traducere:

„Spre anul 720 al erei creștine, fugind de persecuția fraților săi musulmani *Moulay Idriss*, scoborât direct din profet, s'a oprit la *Volubilis*, devenit *Oulili* dela plecarea Romanilor. In cetatea încă înfloritoare, el propagă Păienilor creștini și Iudeilor, pura doctrină alui Mahomed.

Această dată marchează nașterea Islamului în Maroc și în locurile alese de împărații romani, pentru a fi o capitală, o citadelă, unde în mod normal, creștinismul ar fi trebuit să se implănteze ca în restul lumii romane.

Fez și Quezzan, orașe sfinte, nu

mai față de străini, ci și față de fiii săi rătăciți, și pășit mai energic, în față cu orice dușman al Neamului și al Bisericii. Căci pe baza principiului național, Biserica noastră care mai poartă și titlul de „națională”, este cu atât mai îndreptățită a se conduce de principiul acesta, natural, în sens evanghelic. Cu toate acestea în cazuri grave, sunt admise chiar și de evanghelie, mijloacele excepționale.

Deci, precum Mântuitorul a curățit biserica, lăcașul Tatălui Său, de samsari, și noi cu biciu de foc să curățim Țara aceasta, lăcașul Neamului nostru — acest templu sfânt în cursul veacurilor cu sângele strămoșilor și mai în urmă a celor 800.000 — de toți aceia, cari îl vând, îl jefuesc și îl spurcă!

„Preoți, cu crucea 'n frunte!”

Preot P. MATEI
— Mureș. —

apropie ca reputație, nici ca antichitate, orașul lui Moulay Idriss, unde repauzează nepotul profetului, acela care aduse din îndepărtatele locuri ale Mecăii, lumina Islamului. Când se știe originea orașului Moulay Idriss, se înțelege venerația de care Arabii și Berberii îl înconjoară.

Ura vrășmașilor, marelui sfânt, îl urmări până în această retragere glorioasă, și în Orient fu hotărâtă moartea sa. Inamicii, aleseră pentru a îndeplini opera lor, un Jidan (JUIF). Acesta jurând, de a se converti la Islamism, devine intimul lui Moulay Idriss, îl otrăvi și apoi fugi. Acest act de barbarie aruncă țara în consternare. Primul apostol al coranului, sfântul fu înhumat în oraș, care poartă numele său și unde el avea obiceiul de a veni adesea a se ruga în singurătate.

Otrăvirea apostolului Moulay Idriss, e în mod cert, originea urei pe care o profesază de atunci Marocanii asupra Izraeliților, instrumentele acestei crime, și pentru coreligionarii lor Algerieni, cari au fost instigatori. Scoborât al lui Moulay Idriss I, fu Moulay Idriss fiul, fondatorul orașului Fez și patronul incontestabil al acestui oraș, care adăposteste mormântul său, sub o măreață și impozantă moșchee.

Islamul, ca și creștinismul, dela care s'a inspirat, a pecetluit deci cu sânge credința, și tot prin o trădare a celui mai nemernic și fără caracter neam.

Ortodoxismul din orient, ca și Catolicismul occidental, trebuie să se opună cu înverșumare curentului de desbinare, acestei lovituri, ce le vine din partea Iudaismului întronat în secte, și mai ales suprapus în oculta societate Francmasonică.

Organizației atât de înverșumate a Jidanilor, trebuie să i se opue, tot așa la egal o organizare creștină, altfel cu greu se va putea birui în luptă.

T. IONESCU
— București. —

L. A. N. C. și alegerile de mâine

Incontestabil că congresele impozante, pe care L. A. N. C. le-a ținut în diverse părți ale țării, și cari congrese au culminat printr'o adevarată sărbătoare a reînvierii noastre naționale, marchează pentru puternica organizație a L. A. N. C. o evoluție crescândă cu adânci repercusiuni asupra viitorului nației românești. Era firesc și natural, ca după doi ani și jumătate de guvernare național-țărănistă, regimul cel mai odios, regimul de ocupație, ce a prezidat la opena de desmembrare a unității noastre naționale, și care regim s'a prăbușit în clamoarea și disprețul întregii opinii publice, să accelereze procesul ce fatal a adus la cimentarea curentului naționalist creștin.

Dela Hotim la Timișoara, și dela Satu-Mare la Cetatea Albă, pretutindeni doctrina cuzistă înregistrează noi etape constructive în mersul ei. Numele lui A. C. Cuza pominit cu o notă de candidă evanghelie, constituie supremul argument al victoriei finale, în ziua atacului decisiv. Comandamentul L. A. N. C. a fost, este și va fi fluidul imperativ, ce va infuza tuturor luptătorilor cuziști energia, puterea de rezistență și voința de a învinge cu orice preț.

Roadele muncii fără preget ale luptătorilor entuziaști ai L. A. N. C. se văd astăzi, în pofida tuturor răutăcioșilor, neputincioșilor și nemernicilor fără simț și scrupule, din așa zisele partide politice, ce-au dat un fiasco complet, prin lipsa lor de pregătire în treburile publice. Alegerile de mâine vor aduce afirmarea curentului naționalist creștin, prin intrarea în parlament, a circa 50 deputați și senatori cuziști care își vor face conștiincios datoria.

Trăiască L. A. N. C.!

Trăiască A. C. Cuza!

MIHAIL DELA SEVERIN.

Situația politică

Prăbușindu-se regimul Maniu — Mironescu de la putere **nu** din conflict cu Coroana, **nici** cu Parlamentul, ci din propria lui incapacitate, necinste și risipă a banului public, lumea românească a avut timp de două săptămâni prilejul să mai constate încă odată cine sunt partidele politice.

După târgueli, adânc desgustătoare, în care nu s'a discutat un program, ci numai pretenții deșarte la locuri de miniștri și parlamentari, Guvernul, cerut stăruitor de M. S. Regele, guvernul „Uniunii naționale“ nu a putut lua naștere, din cauza lipsei de patriotism a politicianilor, cari în sufletul lor uscat și strâmt, intrigant și lacom au văzut și de asta dată numai interesele de partid, rămânând orbi la nevoile țării și surzi la cuvântul regal.

S'a făcut din nou dovadă că dela partide nu este nimic bun de așteptat.

După ultimul examen politic, în care partidele au decăzut de la pretenția de a mai guverna țara, M. S. Regele a chemat la cârmă pe Dl. Nicolae Iorga, formând un guvern care nefiind de partid, sperăm că nu se va împărtași din păcatele cari au compromis partidele.

Vom avea Alegeri generale în cursul lunii lunie; pentru-că nu se poate porni la o guvernare de îndreptare în țară cu aceia, cari au încurcat toate rosturile și au sărăcit întreaga populație a țării. Nu se poate guverna cu parlamentul național-țărănist, care în afară de slugărnice față de banca ministerială, nu a mai de-vedit de cât pornirea, fără

frâu și fără rușine, de a-și sătura foamea milenară. Din cauza regimului Maniu — Mironescu țara e pe marginea prăpastiei; cu autorii dezastrului economic și al risipei financiare ori-ce încercare de colaborare este o zadarnică iluzie.

Vor veni alegeri. S'a făcut destulă experiență cu guvernarea partidelor. Fiecare din ele ne-a guvernat de două ori, timp de 12 ani: și liberali și averescani și național-țărăniști. Nu mai merită nici un crezământ.

Acum înțelege, sinete ori-și cine unde am ajuns.

Fiecare Român, pătit prin guvernarea partidelor și deci cumînțit, își face o dato-

rie către această țară, nenorocită de politicieni, să-le respingă pro paganda mieroasă și mincinoasă și să-și pună toată încrederea în organizația L. A. N. C. care pășește în alegeri cu fruntea sus și conștiința curată.

Noi suntem astăzi singura rezervă morală a țării; iar mâine, cu ajutorul nației, pe care vom să o desrobim de Jidani și politicieni jidoviți, vom fi o forță politică peste care nu se va putea trece. La luptă, frați Români!

Trăiască conducătorul nostru luminat și neînfricat A. C. Cuza.

I. C. Cătuneanu.

Din conferințele Astei în Maramureș

În ziua de 23 Aprilie a avut loc la Sighet în palatul cultural, conferința D-lui Profesor I. C. Cătuneanu, invitat fiind de Președintele Astei în Maramureș, Dr. Ilea.

A asistat tot ce Sighetul înnumără ca Români, dornici de a auzi glasul adevărului în legătură cu chestiunea Jidovească, precum și mulți fruntași ai satelor din împrejurime. Conferențiarul ocupându-se în special de atitudinea lui Mihail Kogălniceanu, față de primejdia jidovească, a amintit cum întreaga generație dela 1848, care ne-a făurit România mică și independentă, a trebuit să fie antisemită spre a ne apăra nația de invazia jidovească cu fireștile ei consecințe: subjugarea economică și acapararea conducerii politice.

Spre deosebire de toți biografii marelui om de stat, Dl. I. C. Cătuneanu a adus înaintea publicului documente din activitatea lui Kogălniceanu ca deputat în Divanul ad-hoc al Moldovei la 1857 și ca Ministru la 1869 spre a scoate

în evidență prevederea și curajul neînfrânt al nemuritorului bărbat politic, care ne-a dat împrăștierea țărănilor și secularizarea averilor mănăstirești.

Din luminoasa conferință, solid documentată, publicul dobândind convingerea că este dreaptă cauza L. A. N. C., dezvoltată pe aceeași linie de gândire și simțire care a călăuzit și pe M. Kogălniceanu, și-a manifestat mulțumirea aplaudând călduros pe conferențiarul dela Cluj.

MARTOR OCULAR.

Republica în Spania

Evenimentele petrecute în Spania sunt consecințele machinațiilor francmasonice, adică a forței ocul-te Jidovești. Aceste forțe, conform programului masonic, a isbutit și de asta dată să răstoarne cele două puteri, cari asigură menținerea ordinii: Monarhia și Biserica. Așa trebuiesc văzute perturbațiunile deslănțuite peste Pirenei. Toate celelalte explicații sunt luate dela suprafață, nu din adâncul adevăratelor cauze.

R o m â n i,
Liga Apărării Naționale Creștine,
în frunte cu Președintele ei Suprem A. C. Cuza

Vă salută cu cuvintele sale de ordine:

Hristos, Regele, Națiunea
R o m â n i a a R o m â n i l o r.

Semnul nostru în alegeri este linia culcată.

Ne închinăm învățăturii lui Hristos, care zice: „Iubește pe deaproapele tău ca pe tine însuși“. Și cu cât ne vom putea apropia mai mult de ținta ce ne-o arată Fiul lui Dumnezeu, cu atât vom reuși să înfăptuim Impărăția Lui pe acest pământ românesc, *înstăpănit azi de spirit rău, de spirit dușman, de vrajba celui ce-a vândut odinioară pe Hristos, de Iuda.*

Români, Voi încă sunteți de vină, că țara noastră românească a ajuns aici! Nu sunteți mai buni, decât toți acei domni și conducători ai voștri, cari v'au vândut interesele voastre străinilor de neam și în deosebi străinilor de lege.

Oare, nu v'ați vândut votul vostru acelor, cari v'au făgăduit marea cu sarea, scutire întreagă de dări și alte lucruri, ce nu se pot da în nici o țară de pe fața pământului? Nu v'ați îngrămădit cu steaguri și table, pe autobusele gratuite, spre Cluj, gratuite înapoi, primind tocane, și bucurându-vă de beutura primită? Nu v'ați dat seama de cheltuelile făcute cu adunările mari ale partidelor politice, că aceste cheltueli, tot voi, țara are să le plătească — *înzecit?* Căci nu credeți că dă cineva din buzunarul său milioane, *fără să profite.*

Și s'au împărțit Români în partide, și se vrășmășesc de moarte. Și cum se bucură dușmanii! Jidani, corbii națiunilor, se nfruptă azi, adăpostindu-se în toate partidele, spre a fi prezenți la desfătarea celor tari și la jupuirea voastră, a mulțimii celor slabi.

Sunteți răi și lacomi, și răsbunarea e dreaptă.

Deschideți ochii sufletului și a inimii voastre, să vadă, că împărțirea și cearta Românilor pe partide nu-i bună.

Nu există partid bun azi, în țara noastră.

Partidele cari ne-au guvernat sunt alcătuite din oameni răi, lacomi, cu greșeli, și cu păcate multe. Oameni buni, oameni cari să se apropie de adevăr și de dreptate, sunt puțini, puțini de tot. Dar sunt și la noi. Un astfel de om trebuie ales, liber și neîncătușat de partizani, care să-și ducă la îndeplinire planul sufletului său drept și mare.

Cuza, Președintele Suprem al Ligii Apărării Naționale Creștine, este un astfel de om, care din tinerețe, până la vârsta lui înaintată, neconținut a luptat pentru adevăr, scoțând la lumină și dovedind, din toate punctele de vedere, pericolul jidovesc, ce amenință națiunile și creștinismul.

Nepot de-al lui Cuza-Vodă, cu mintea lui ageră și luminată, putea câștiga orice mărire; dar nu i-a trebuit: el e propovăduitorul adevărului, ce nu se va clătina. El este o cheazășie. El e apostolul acestor creștine: „Partidele prin firea și lăcomia partizanilor lor, prin așa zisa democrație, ne-au cufundat în ticăloșia în care ne găsim“.

Liga Apărării Naționale Creștine, e un mănunchiu de oameni, legați cu jurământ să susțină acest adevăr în interesul sfânt al cauzei.

Români! Adevărul, ca și aurul, numai o fărâmă să fie desvălit, ajunge.

Partidele politice cu armatele lor de propovăduitori de vrajbă, le-ați văzut. În slujba lor stau Jidani, cu gazetele, cu băncile și avuțiile lor imense, toate rezultate ale necinstei și speculației muncii voastre productive. Partidele politice azi le cunoașteți din fapte. Le-ați fi putut cunoaște, după tovarăși.

L. A. N. C. n'are Jidani. Ea este contra lor și contra jafului de tot soiul. Față de numărul cel mare al celor răi, e natural că adevărul Ligii, în clasa celor învățați, să găsească prea puțini propovăduitori. *Propovăduirea adevărului creștin trebuie să o faceți voi, Români cei mulți, cei oropsiți și nedreptățiți, ca să vă apărați de jaful și nedreptatea acelor, mai tari, cari au interesul de-a vă nedreptăți și jeftui, mai departe.*

Ca D-nii *CUZA* dela Iași, *CĂTUNEANU* dela Cluj, nu-s mulți, nici la noi, nici aiurea. Munca lor în besna ticăloșiei, e munca mântuirii naționale. Puneți-vă în slujba acestei mântuiri propovăduind adevărul, în interesul vostru comun, acei mulți și nedreptățiți.

Ce puteți aștepta dela isbânda „cuzismului“?

Iată, ce:

Apărarea muncii și a produsului ei de cei ce o speculează și înstrăinează.

Mântuirea țării, de paraziți. Cine sunt paraziții? Aceia, cari nu trăiesc din munca lor proprie, ci din munca și truda altora. Păduchele și căpușa de pe oi sunt ființe parazitare, pentru că trăiesc sugând sângele altor ființe, animale cași ele, și cari paraziți, spre a nu fi văzuți, împrumută culoarea pielii în care s'au înfipt. Paraziți sunt buretele de pe salcie și văscul, cari de asemenea împrumută culoarea plantelor pe care cresc. Paraziți sunt *Jidani*, cari între Unguri zic că-s Unguri, între Români se dau Români și trăiesc așa de

sute și mii de ani între neamuri, speculându-le avutul și aducându-le la sapă de lemn, situație, ce azi nu se mai poate tăgădui, și nici nu se mai poate suferi. Dar paraziți sunt și Românii, cari nu se deosebesc decât cu numele de Jidanii, cu cari se întovărășesc. Vidrighinii și Boilii și Dobreștii, în general Constantinescu-Porcii, trebuie să dispară din viața noastră politică, averile lor trebuiesc confiscate, și furii și răufăcătorii, și cei mari, ca și cei mici, să-și ia pedeapsa.

Toate funcțiile, cu rost, sunt foioșitoare. Toate funcțiile, fără rost, înființate să îmbuibeză persoana, fără-a fi trebuință de ele, sunt cuiburi de trântorii. Ori Statul e dator să ușureze traiul locuitorilor. Locuitorii sunt datori, în schimb, să muncească cinstit, și pentru aceasta e nevoie ca și răsplata să se împartă creștinește.

Pământurile, pădurile, fabricile, exploatările, furniturile, L. A. N. C. le va readuce, în stăpânirea Românilor.

Revizuirea averilor, nu cei mânjiți sunt în stare a o face. Numai Liga Apărării Naționale Creștine o va putea îndeplini, pentru că nu are în sânul ei nici Jidani și nici oameni întovărășiți cu Jidanii.

Numai L. A. N. C. va putea pedepsi ticăloșiile funcționarilor necorecți, opoșiți astăzi de partidele politice.

Regele este piatra fixă și simbolul de statornicire și țarie a vieții noastre de stat.

Urmând înțelepciunea și nizuindu-ne a ne apropia de cerințele învățăturilor lui *Hristos*, prin întrönarea dreptății, *Națiunea* se va reface, recâștigând nădejdi noi și condițiuni reale la o viață bună și sănătoasă.

Spre a feri atât pe producător, cât și pe consumator, de speculă, schimbul de produse va fi organizat și satisfăcut în întregime, de cooperative.

Înșelăciunea și fraudă se va pedepsi aspru.

Speculatorii de rassă, Jidanii, ne mai găsându-și în organismul țării noastre rostul, ne vor părăsi.

În tot cazul, elementul românesc scăpat fiind de paraziți și înșelători, se va însănătoși și întări, redobândind pozițiile astăzi pierdute.

Românizarea orașelor și a instituțiilor înstrăinate, se va face astfel dela sine.

Dreptatea devenind baza reală a întregii așezări sociale, produsele economului de pământ își vor recăpăta prețul ce li se cuvine. Cooperativele își vor extinde binefacerile, și asupra agriculturii, care va răsplăti munca și va înviora viața dela sate.

Bunăstarea satelor va influența în bine și aceea a orașelor.

Se va înfrâna cămătăria, prin pedepse aspre.

Se vor examina contractele de înstrăinare a bunurilor Statului și se va căuta soluționarea corăspunzătoare.

Se vor desființa directoratele regionale cu întreaga lege administrativă, căutând micșorarea cheltuielilor ce-au dus țara la disperare.

Vom curăți armata de Jidani.

Se vor reduce taxele școlare.

În licee și universități, se va stabili numărul ce va putea fi primit.

Se vor revizui încetățânirile, trimițând străinii invadați, peste graniță.

Se va scădea numărul deputaților și senatorilor.

Români! Partidele politice ați văzut ce bine vă pot aduce. Spre a scăpa țara de nevoi, trebuie să luptați cu toții, la loc bun. Judecați românește. Cine se întovărășește cu hoții nu poate fi om de omenie. Cine se întovărășește cu Jidanii poate el avea suflet creștin?

Noi vrem unirea tuturor bunilor Români, într'un mănunchiu, contra puhoiului jidovesc.

Organizați-vă peste tot și la sate și la orașe în L. A. N. C.

În alegeri votați linia culcată: XXXXXXXXXX

Cu D-zeu înainte.

LIGA APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE
Cluj, Str. Bob No. 7.

Români luați aminte că :

Suedia și Norvegia are un jidan la 7500 locuitori; Spania 1 jidan la 6200; Anglia 1 jidan la 800; Franța 1 jidan la 450; Belgia 1 jidan la 420; Serbia 1 jidan la 120; Italia 1 jidan la 80; Bulgaria 1 jidan la 78; Rusia 1 jidan la 76; Germania 1 jidan la 63; Austria 1 jidan la 23; Turcia 1 jidan la 21; Ungaria 1 jidan la 16; Polonia 1 jidan la 13; iar România are 1 jidan la 7 locuitori.

Români întrebați-vă :

Câte firme adevărat românești vedeți la prăvăliile și atelierile din orașele Ardealului, Bucovinei, Basarabiei și Moldovei ?

Câți avocați adevărat Români întâlniți în barourile din București, Iași, Cernăuți Cluj, Chișinău, Oradea, Timișoara, Arad și Galați ?

Câți medici și câte farmacii, aparținând adevăraților Români, îngrijesc de sănătatea noastră și vând medicamente pe tot cuprinsul României Mari ?

Câți cârciumari vă otrăvesc sănătatea cu alcool; și câți din ei sunt Jidani ?

Câte fabrici de spirt sunt în România Mare și cine le stăpânește ?

Creștini !

Câți jidani sunt slugi la creștini ? Câți jidani sunt tăetori de lemne în păduri, sau lucrători în băi (mine) ? Câți jidani sunt măturători de străzi și altele ?

Frate Române, răspundește mai departe adevărul ca și noi ! cei
din Liga Apărării Naționale Creștine

Cumpărați dela creștini ; nici un ac dela Jidan !

Înlăturarea vampirilor jidani din comerțul românesc și înlocuirea lor prin cooperative: de credit, de desfacere și de consum

(Studentii preoții și dascălii trebuie să fie apostolii cooperăției)

Un lucru indiscutabil: Comerț, industrie și finanță, toate aceste activități economice producătoare de câștig aparțin Jidanilor. Ori, cine stăpânește viața economică a unui stat, în mod indirect dictează și influențează politica statului respectiv.

Acest fapt pentru țara noastră și pentru neamul românesc constituie un mare pericol, pentru că jidovimea, stăpâna zilei, nutrește sentimente vitrege neamului Românesc, pândind momentul prielnic pentru a-l țără pe drumul pe care a fost târâtă, și nenorocita Rusie.

Neamul jidovesc este acel factor blestemat, ce luptă contra societății, a familiei și a bisericii, adică contra a tot ce este sfânt, bun și frumos, pentru a-și ajunge scopul de a subjuga popoarele și astfel a deveni stăpânul lumii.

Pentru înfăptuirea scopului lor Jidaniii întrebunțează toate mijloacele și vicleniile posibile, ducând în eroare popoarele. Ca exemplu putem să luăm *comunismul*, care nu este altceva decât masca sub care Jidaniii își desfășoară opera lor de subjugare a popoarelor. Sub această mască, ei reușesc să-și atragă de partea lor poporul de jos, poporul sărac, care se lasă sedus de amăgirile lor. Și așa Jidaniii caută să sărăcească poporul și pe urmă reușita scopului lor este asigurată. Prin comunism au dus Jidaniii Rusia la dezastru. Iar dumpingul rusesc n'a fost altceva decât un mijloc de sărăcire a țărilor agricole preparând și pe această cale, terenul pentru înfăptuirea comunismului internațional.

O altă mască sub care lucrează Jidaniii, este *adventismul*. În cazul de față preoțimea are în primul rând datoria de a lupta contra acestei secte, care caută nimicirea bisericii creștine.

La noi în țară comercianții Jidani prin vicleșug au sărăcit țărănimea noastră, despoind-o de averea sa în așa fel încât ea azi este în pragul falimentului.

Tot băncile jidovești sunt acelea cari au dus țărănimea noastră la starea mizerabilă de azi prin camătă mare ce-o percepeau după împrumuturile ipotecare țărănești. Deci întreg dezastrul economic al

țărănimii este opera neamului jidovesc, care s'a înstărit în așa fel încât prin banul lor influențează politica țării, având la dispoziția lor *oamenii noștri politici*, lacomi de bani, lacomii aurului jidovesc. Iată deci că ei au preparat și prepară dezastrul României.

O îmbunătățire grabnică se cere. Țăranul trebuie înstărit pentru a înlătura dezastrul ce ne amenință. Țărănimea noastră trebuie scăpată din ghiarele cămătarilor și speculanților Jidani. Aceasta n'o putem face decât prin înlăturarea acestor paraziți din comerț și înlocuirea lor cu *COOPERATIVE* sătești. Cooperativele sătești sunt mijloacele prin cari putem să scăpăm țărănimea noastră dela faliment.

Aceasta este singura soluțiune care poate duce scopul la îndeplinire. Dacă noi am putea înființa în fiecare comună, cooperativă de credit, de desfacere și de consumație, atunci starea țărănimii s'ar îmbunătăți simțitor.

Țăranul ar avea credit deschis la cooperativa de credit, de unde s'ar împrumuta atunci când ar avea nevoie, iar acest împrumut n'ar fi atât de greu pentru el, căci băncile populare percep o dobândă foarte mică, după împrumuturile ce le acordă. Iar cooperativele de credit pot procura țărănimii împrumuturi ieftine, prin împrumuturi foarte ieftine ce-le obțin la rândul lor, și ele, dela „Centrala Băncilor Populare“.

Țăranul nostru odată având credit ieftin, el n'ar fi silit să-și vândă produsele imediat la recoltare, ci le-ar da spre păstrare cooperativei de desfacere. Această cooperativă înmagazinând produsele țăranilor din comună, ar aștepta momentul când s'ar putea plasa mai avantajos. Ea ar vinde aceste produse cu prețuri bune, fiindcă vânzările le-ar contracta direct cu cerealiști-angrosiști, înlăturând astfel 2 sau 3 intermediari, comisionari jidani, iar câștigul ce-l realizau aceștia, ar reveni țăranilor producători.

În felul acesta țăranul nostru ar obține prețuri acceptabile pe produsele sale, cu cari bani, ar putea să-și plătească datoriile sale către banca-populară, iar cu restul de bani să-și acopere lipsurile până

la noua recoltă. În felul acesta atât băncile cămătar-ști jidovești, cât și cerealiștii jidani, vampirii țărănimii, vor dispărea, iar cu câștigurile ce le realizau aceștia se vor restabili și întări gospodăriile țărănimii, și instituțiunile economice românești.

Cooperativele de consum joacă și ele un rol destul de important în viața economică a satelor. Ele au ca scop aprovizionarea țărănimii cu produse de consumație, cât se poate de ieftin, neurmărind câștiguri. Aceste cooperative se aprovizionează direct dela fabricanți sau engrosiști, înlăturându-și ele orice câștig intermediar. În felul acesta ea poate procura țărănimii articolele necesare consumației, cât se poate de ieftin, ușurând astfel traiul ei.

Starea bună a țărănimii din Olanda, din Belgia și din alte state cu stare bună economică, se datorește numai și numai numeroaselor sale cooperative.

În istoria Economiei-Politice vedem între alte școli economice apărând și școala-cooperatistă al cărei fondator a fost marele economist francez Charles Gide. Această școală se baza pe principii cooperatiste. Ea susținea că singurul mijloc de înstărire a poporului este monopolizarea comerțului de către cooperative, înlăturându-se astfel numărul mare al speculanților parazitari.

Deci după cum vedem, din viața economică a statelor, singurul mijloc de îmbunătățire a gospodăriilor poporului este o cooperatie dezvoltată.

Aceasta ar fi remediul de îmbunătățire al soartei poporului nostru, care a fost și este jefuit de paraziții jidani.

Noi trebuie să cântărim starea lucrurilor și să căutăm s'o îndrumăm. Pentru realizarea acestui scop țărănimea noastră are nevoie de sprijinul intelectualilor săi. *Preotul, dascălul și notarul* comunei trebuie să înțeleagă starea de azi a țărănimii și să-i vină în ajutor, luând inițiativa înființării acestor instituțiuni economice.

Preoțimea și dascălimea noastră este chemată din nou sub steagul de luptă pentru eliberarea vieții noastre economice din mâinile Jidanilor nemiloși, pentru a duce până la capăt lupta de desrobire a poporului său. Preoțimea, studențimea și dascălimea au fost acei trei factori importanți în istoria de deșteptare națională și de desrobire politică a neamului, ceea ce s'a și

infăptuit. Ei trebuie să fie și acum soldații cari să lupte mai departe pentru desrobirea economică a neamului.

Și mai cu seamă studenții fiii acestui popor încătusă, trebuie să fie apostolii acestei idei și s'o propage de câteori li se va da ocazie.

În vara trecută, un mic grup de studenți ai Academiei Comerciale din Cluj, în frunte cu profesorii Dr. V. Jinga și Gh. Dragoș, au făcut o vie propagandă cooperatistă în Țara Bârsei. Inițiativa acestor

studenți este laudabilă, iar profesorii conducători au fost la înălțimea chemării lor.

Acesta ar fi mijlocul de a scăpa țărănimia dela dezastru și totdeauna mijlocul de înlăturare a Jidanului parazită din comerțul românesc.

Mijloacele sunt cinstite, studenți, preoți și dascăli nu șovăiți, porniți lupta pe teren economic.

Scopul este sfânt, izbânda sigură.

Stud. Acad. Com. Alex. Naghiu

— Cluj. —

Partidele, ca să mai aibă crezare, se ascund sub diferite nume

S'a dovedit că partidele politice sunt rele, sunt păgubitoare pentru țară, căci ele se formează spre a se ferici pe sine, iar nu ca să ferească țara. Partid bun nu există, nici nu poate să existe, când partidul e compus din oameni, cu greșeli și cu păcate: lacomi și fără dragoste de țară. Fiecare trage la sine, nu la țară.

Țara nu mai trebuie lăsată, dar mai ales nu mai trebuie dată, pe mâna partidelor. Cu cât partidul e mai mare și are partizani mai mulți, cu atât țara iese mai jefuită, de partizanii partidului dela putere. Această s'a dovedit, cu prisosință. Ne trebuie **un om**, să facă rânduială.

Cuza a arătat de mult acest lucru. Dar n'a fost înțeles, până ce poporul, țara întreagă, nu s'a lovit de pragul de sus, ca să-l vadă și pe acela de jos. Azi poporul a ajuns la răspântie; din situația sa grea, caută o eșire, un ajutor, o nădejde: **Cuza!** Cuza trece din gură în gură, și lumea se deșteaptă. S'a pornit valul, din Maramureș, în Bucovina, Basarabia și Moldova, adunările de zeci de mii de oameni se țin lanț. Peste tot Cuza și Liga lui se cere: **Liga Apărării Naționale Creștine**, care să mântuiască țara, de tot felul de speculanți, de Jidovi și de jidoviți.

Ce fac atunci partidele, ca să turlure mințile și să înșele lumea și pe mai departe, cu făgăduelile lor eșarte? — Se travestesc în alte

Ligi, ca: *Liga contra Cametei*, *Liga „Vlad Tepeș”*, *Liga Apărării Naționale* (nu și *Creștine*), *Liga Agrară*, toate făgăduind că-l apăr pe Român, de tot felul de rele: de lăcomia politicianilor, de risipa banului public, de specula celor răi, de cămătari, de străini, și altele, dar fără a-și ține făgăduelile; căci aceste Ligi, nu sunt creștine; toate sunt amestecate cu Jidani; *Iuda* peste tot e de față: deci totul este minciună.

Acum, după sfintele sărbători, pe Dumineca Tomii, *Liga contra Cametei*, a convocat mulțime mare de oameni, la Cluj, răspândind afișe prin județ, afișe pomenind nume, în majoritate sdrobitoare, de a membrilor **partidului țărănesc**, adecă al *partidului dlui Dr. N. Lupu*. S'a anunțat sosirea, și a dlui Dr. Lupu, președintele partidului țărănesc, fost ministru de interne, al sănătății, al muncii și al ocrotirii poporului, întovărășit fiind de deputați și foști deputați țărăniști.

Pe scurt: **Partidul Țărănesc, spre a vâna după încrederea oamenilor, se îmbracă, „ca lupul”, în piele de oaie, zicându-și Liga contra Cametei.**

Deci și *Partid Țărănesc*, și *Liga contra Cametei*.

E totuși prea mult, și-ar fi de mirat dacă Românii s'ar lăsa ademeniți, și prin astfel de apucături.

Dacă dl Dr. Lupu, are dragoste pentru popor, de ce nu a făcut ceva, când era la putere, ca să fi simțit și noi, poporul, acea dragoste, prin ușurarea cametelor, ce de loc nu erau mai mici nici atunci; și Dsa, ca *șef de partid*, cum vine acum, travestit în Liga contra Cametei, luptând contra partidelor?!

„Pământurile noastre trec în mâinile străinilor“! „Plugarii din Maramureș și Bucovina au arătat că-i sdrobesc cametele!“

Dar cine sunt străinii, în mâna cărora trec pământurile noastre? Maramureșul și Bucovina, au spus-o din sute de mii de glasuri, că Jidanii sunt aceia cari acaparează pământul, și tot Jidanii sunt aceia, cari ne licitează bunurile, zi de zi, ne omoară cu cametele lor tâlhărești și ne duc țara de răpă.

Recunoașteți aceasta, domniilor din Liga contra Cametei? Atunci de ce n'o spuneți? Căci oricum, e cam deochiat lucru, să lupti și contra cametei, și să ocrotești și puii de jidov, sub aripele partidului.

Trăiască Liga Apărării Naționale Creștine!

Trăiască Cuza!

Votați în alegeri

linia culcată

**și atunci luptați și
contra cametei.**

IN INSTITUTUL DE SURDO-MUȚI al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muți (băieți și fetițe), apti pentru instruire, dela vârsta de 7 până la 11 ani. Cererile timbrate, însoțite de actul de naștere al copilului, se vor înainta Direcțiunii Institutului, până la 1 Iunie a. c.

Cetiți

„Infrățirea

Românească“

Subsecretariatul minorităților.

Cu deosebită satisfacție reproducem mai jos următorul articol, mulțumind distinsului autor și director al ziarului, cel mai apropiat de gândirea și simțirea românească, pentru atitudinea fermă, ce ia contra unei măsuri greșite a actualului guvern.

Ziarul „Universul“, prin pana D-lui *Stelian Popescu*, urmând linia sa tradițională de apărare a intereselor autohtone contra orișicui le vatămă, face și de astădată un serviciu neprețuit cauzei noastre naționale.

»O greșală«¹⁾

„Am luat act de articolul D-lui profesor *Iorga*, publicat de „Neamul Românesc“, zilele trecute, cu privire la subsecretariatul minorităților și așteptam nedumeriți urmarea, spre a putea răspunde D-lui prim-ministru *Iorga*, pe care azi, când se află în fruntea trebilor statului nostru cu atâtea nevoi, trebuie să-l preocupe chestiunile în concreto, iar nu în abstracto, SPRE A PUTEA DESĂVĂRȘI O PATRIE ROMÂNEASCĂ, așa cum o cere sângele vărsat de atâtea generații pe acest colț din globul pământesc.

Urmarea am văzut-o prin decretul apărut ieri, și nu ne putem stăpâni durerea, ce apasă tot sufletul românesc, decât spunându-i cinstit: **AI GREȘIT, D-LE PRIM MINISTRU**, în alegerea ce ai făcut pentru deslegarea unei probleme, la a cărei soluție fericită, cel din urmă Român te-ar fi putut mai bine ajuta decât acela care este exponentul declațat al ideii pangermane.

Suntem de acord cu bunele intențiuni, pe cari dela o vreme mulți buni Români, ca și d. prim-ministru *Iorga*, le manifestă față de minoritarii, pe cari vremurile pîtrege i-au adus să trăiască printre noi, dar bunăvoința trebuie să fie reciprocă.

D. *Brandsch*, nici personal, nici ca exponent al unei minorități, nu era omul ales să poată contribui la desăvârșirea unei patrii românești.

D. *Brandsch* n'a uitat nimic și n'a învățat nimic de când este printre noi; ba din contra, a acumulat mai mult venin ca nici un alt minoritar; iar ceace a făcut conașionării săi zilele trecute la Sibiu față de presa românească, ar fi trebuit să deschidă ochii oricui, nu numai primului ministru al României Mari.

Clocotesc dușmanii în jurul nostru, ne frământă duhul răului, strecurat printre noi: pentruce s'a

„INFRAȚIREA ROMÂNEASCĂ“.

recurs și la calul Troian. să fie băgat în cetatea noastră? Cum se vor mai putea discuta în Consiliul de Miniștri, chestiunile cari privesc

existența noastră, când în mijlocul lui va fi prezent omul, ale cărui priviri sunt veșnic peste hotare?

Unde va mai găsi nădejde în mai bine, ROMÂNUL OROPSIT ÎN TARA LUI, dacă și în Consiliul de Miniștri, s'a strecurat CUIUL STRĂIN, care nu îngăduie desăvârșirea patriei românești?

Ce păcat, că și guvernul acesta, pe care foarte mulți buni Români l-au primit cu brațele deschise, îi silește să scrășnească din nou dintii și SĂ-SI ÎNDREPTÉ GÂNDUL CĂTRE DUMNEZEUL PĂRINTILOR LOR, CA SĂ-I MÂNTUIASCĂ.

STELIAN POPESCU“.

In vederea alegerilor pentru Adunarea deputațiilor și Senat

publicăm mai jos articole din LEGEA ELECTORALĂ (1926), spre a fi cunoscute din vreme — pentru orice eventualitate — de Șefii organizațiilor L. A. N. C. și a face toate pregătirile necesare:

Art. 25. — Pentru a fi ales în Adunarea deputațiilor se cere:

a) A fi cetățean român.

Cei cari au devenit cetățeni români prin naturalizare nu sunt eligibili decât după 10 ani dela dobândirea acestei calități. Acest termen nu se cere cetățenilor arătați în art. 56 din legea pentru dobândirea și pierderea naționalității;

b) A avea exercițiul drepturilor civile și politice;

c) A avea vârsta de 25 ani împliniți;

d) A avea domiciliul în România.

Spre a fi eligibili la Senat se cer aceleași condițiuni cași eligibililor la Adunarea deputațiilor, cu singura deosebire a vârstei, care trebuie să fie de 40 ani împliniți.

Art. 44. — **Declarațiunile de candidatură** pentru Adunarea deputațiilor și pentru toate categoriile de senatori aleși se fac la biuroul central cu începere din a doua zi după convocarea corpului electoral respectiv și cel mai târziu cu 10 zile libere înainte de data fixată pentru alegere până la ora 18 a ultimei zile.

Ele se fac în două exemplare, dintre cari unul, vizat și semnat de președinte, se restituie depunătorilor sau candidaților.

Propunătorii depun în același timp și sumele fixate de președintele biuroului electoral județean pentru imprimarea buletinelor.

Președintele se va pronunța de îndată asupra validității candidatu-

rei și va face această atestare și pe exemplarul ce se restituie depunătorului.

El va examina numai dacă candidaturile îndeplinesc următoarele condițiuni:

a) Dacă s'au propus numărul exact de candidați pe care-l cere legea;

b) Dacă propunătorii sunt alegători în colegiul respectiv și dacă sunt în numărul cerut de lege;

c) În cazul când nu s'au prezentat personal, dacă semnăturile propunătorilor sunt legalizate conform legii;

d) Dacă candidaturile au fost depuse în termenul legal;

e) Dacă semnul ce candidații și-au ales este din acelea cuprinse în tabloul întocmit de comisiunea centrală electorală și dacă au depus clișeul semnului;

f) Dacă a depus costul fixat pentru imprimarea buletinelor.

Clișeul și costul imprimării buletinelor vor putea fi depuse și ulterior, însă cel puțin cu zece zile libere înainte de data alegerii. Depunerea clișeului și a costului poate să fie făcută sau de propunătorii sau de candidați.

Art. 45. — **Declarațiunile de candidatură** nu vor fi luate în considerație decât dacă vor fi propuse de cel puțin 20 de alegători din circumscripție pentru Adunarea deputațiilor și de cel puțin 10 alegători din circumscripție pentru senatori aleși prin vot universal și dacă îndeplinesc condițiunile prevăzute de articolul 44.

¹⁾ „Universul“ din 27 Apr. 1931.

Când propunătorii nu se vor prezenta personal, semnăturile lor vor trebui să fie legalizate de judecătorii în circumscripțiile cărora domiciliază fiecare din ei, sau de către notarii publici acolo unde ei ființează, sau de către notarii comunali. Legalizarea semnăturii alegătorilor propunători se va face în prezența lor.

Declarațiunea de candidatură va trebui să fie însoțită sau urmată în termenul de mai sus de o declarație de primirea ei din partea candidatului.

Această acceptare se face sub orice formă, fie personal, fie prin orice act scris și subscris de candidați sau atestat de orice autoritate publică, fie prin telegramă, în care caz identitatea candidatului trebuie să fie atestată în corpul telegrammei de oficiantul care a primit-o.

Art. 46. — Declarațiunile de candidatură pentru Senat și Cameră se fac sau pe liste, sau individual, atunci când este de ales un singur candidat în circumscripție.

Listele nu pot cuprinde decât numărul de candidați ce sunt de ales în circumscripția respectivă.

Art. 47. — Dela depunerea candidaturii, retragerea semnăturilor propunătorilor, în total sau în parte, nu va avea nici un efect asupra validității candidaturii.

Nimeni nu poate candida la Senat și Cameră în mai mult de 4 circumscripții electorale în total.

Candidatul care a primit să fie propus pe o listă nu mai poate accepta o altă candidatură în aceeași circumscripție și nici nu se poate retrage de pe lista pe care a acceptat valabil să candideze.

Cazurile de moarte nu prejudică validitatea listei, care se poate completa cu alți candidați în termenul prevăzut de art. 44.

Candidaturile se pot completa sau schimba în termen legal în condițiile prevăzute de art. 45, numai cu consimțământul tuturor candidaților.

Art. 48. — Aceiași alegători nu pot propune decât o singură listă de candidați în același colegiu.

Se vor pedepsi până la o lună închisoare alegătorii cari vor semna ca propunători pe mai mult decât o listă pentru fiecare colegiu. Instanța se poate sesiza de orice alegător.

Președintele care primește declarațiunile de candidatură se asigură de identitatea propunătorilor cari se prezintă, fie prin cunoștința sa personală, fie prin orice fel de acte.

Constatarea identității propună-

torilor va menționa numele, pronumele, profesiunea și domiciliul lor.

Art. 49. — Comisiunea centrală electorală va întocmi îndată după constituirea ei, un tablou cuprinzând un număr îndestulător de semne geometrice, cât mai distincte, din care grupările politice cunoscute, sau candidații au dreptul să-și aleagă un semn pentru toată țara sau pentru localitățile unde candidează. Aceste semne rămân proprietatea grupului sau candidaților ce le-au ales.

Alegerea semnelor se va face cel puțin cu 20 zile înainte de ziua alegerii.

Dimensiunea semnelor nu vor întrece 10×10 milimetri. Imaginile de obiecte sunt interzise sub sancțiunea nulității declarațiunii de candidatură. Tabloul de semne se va publica în „Monitorul Oficial”. El nu va putea fi modificat sau completat în intervalul dela convocarea corpului electoral până la terminarea alegerilor.

O grupare nu poate adopta ca semn distinctiv același semn ca altă grupare, chiar dacă s'ar așeza în ordine deosebită.

În cazul când două grupări au cerut același semn, el rămâne câștigat grupării a cărei cerere a fost mai întâiu înregistrată.

Semnele nu vor putea fi așezate decât în fruntea listei — fie la mijloc în dreapta sau în stânga ei — și numai în spațiul care rămâne liber între marginea de sus a pătratului și primul nume de candidat.

Comisiunea centrală îndată ce constată că semnul ales de o grupare este în conformitate cu legea, liberează depunătorului sau persoanei desemnate de el un act de primire care constată declararea semnului, în forma, numărul și așezarea în care s'au primit.

Organizarea centrală a partidelor constituite, cari au obținut un semn pe întreaga țară, vor putea comunica președinților biourilor electorale județene numele persoanelor, singure în drept să folosească semnul partidului în județul respectiv.

Art. 50. — Președintele biourilor electoral primește și înregistrează listele de candidați în ordinea depunerii lor, atribuindu-le fiecareia câte un număr astfel ca lista primită și înregistrată cea dintâiu să poarte Nr. 1 și celelalte numerele următoare 2, 3, 4, ..., etc., după ordinea primirii.

Odată cu depunerea candidaturii, propunători vor declara și semnul

grupării politice căreia aparțin.

Dacă sunt contestațiuni asupra semnelor, ele se adresează comisiunii centrale electorale, fie direct, fie prin biurul electoral județean, de către candidații înșiși sau de către șefii grupărilor respective pe țară.

Comisiunea judecă aceste contestațiuni și transmite telegrafic rezultatul biourilor electorale județene cari sunt datoare a se conforma hotărârii comisiunii centrale la imprimarea buletinelor.

Semnele distinctive pentru listele de candidați se vor atribui numai în alegerile de deputați și de senatori prevăzuți în art. 4, alineatele a) și b).

Art. 51. — Fiecare listă va putea desemna cel mult doi delegați și doi asistenți la fiecare secție de votare.

Delegații și asistenții cari reprezintă pe candidați în cursul operațiunilor electorale au, ca și candidații, dreptul de control asupra tuturor operațiunilor biourului.

Numele delegaților și asistenților vor trebui comunicate biourului electoral județean din fiecare circumscripție, cu cel puțin 5 zile înainte de alegere.

În cazul când din orice împrejurare, delegații nu se vor prezenta în ziua alegerii, candidații îi vor putea înlocui, încumostințând despre aceasta înscris pe președintele secției de votare, care le va libera cuvenitele cărți de legitimare, dacă cei desemnați îndeplinesc condițiile cerute de lege.

Nu pot fi delegați și asistenți decât cetățenii știutori de carte cari întrunesc condițiile de a fi eligibili la acel colegiu.

Art. 52. — Declarațiunile de candidatură se vor afișa cu numărul depe ordinea de înregistrare stabilit de biurul electoral județean și cu semnul distinctiv pentru fiecare listă prevăzut de art. 49.

Această afișare se va face prin îngrijirea biourului electoral județean la toate secțiunile de votare și pentru senatorii aleși de Camerele profesionale și la sediul acestor Camere.

Art. 53. — Îndată după expirarea termenului pentru propunerea candidaturilor, președinții biourilor electorale județene constată prin încheiere scrisă candidaturile propuse în ordinea înregistrării lor, numerele lor de ordine și semnul distinctiv fiecărei liste și comunică toate acestea telegrafic comisiunii centrale electorale, înstituită pe lângă Ministerul de Justiție, pentru autorizarea imprimării buletinelor de vot.

Dacă nu s'a depus decât o singură listă de candidați, sau un singur candidat, după cum este cazul, în alegerile de senator fie generale, fie parțiale, iar în cele de deputați numai parțiale, președintele biroului electoral județean constată aceasta prin proces-verbal după expirarea termenului de propunere a candidaturilor. El vestește prin prefectura județului și prin judecătoriile respective că votarea nu va mai avea loc, iar în ziua fixată pentru alegere proclamă aleasă lista, sau candidatul unic care s'a propus după distincțiunile de mai sus.

Art. 69. — Cetățenii cari au primit cărți de alegători sunt obligați să voteze la secțiunea corespunzătoare domiciliului lor.

Membrii și funcționarii birourilor secțiunilor de votare, delegați și asistenți, își vor exercita dreptul de vot pe baza cărților de alegător ce posedă la secțiunea la care funcționează. Candidații vor avea dreptul să voteze la oricare din secțiunile circumscripției în care candidează, chiar dacă certificatul de alegător emană de la altă circumscripțiune.

Candidații, delegații și asistenții, deosebit de cărțile de alegători, vor avea și cărțile speciale, constatând calitatea fiecăruia spre a-și putea îndeplini misiunea lor.

Aceste cărți speciale se vor elibera de președintele biroului electoral județean cel puțin cu 3 zile înainte de alegere.

Art. 72. — Alegerile pentru Adunarea deputaților vor dura o singură zi.

Ele vor începe la ora 8 dimineața și vor dura până la ora 20, între 21 Septembrie și 21 Martie, și dela 7 până la ora 20, dela 21 Martie până la 21 Septembrie.

În caz când la ora 20 sunt alegători prezenți pentru a vota, votarea va continua, fără întrerupere, până ce toți alegătorii prezenți vor fi votat. În nici un caz votarea nu va putea trece peste ora 8 a dimineții zilei următoare, când scrutinelul va fi închis, în orice caz.

Art. 129. — Toate cheltuielile pentru confecționarea listelor electorale, imprimarea cărților de alegător și a oricăror publicațiuni făcute de autorități în baza acestei legi în afară de tipărirea buletinelor, sunt în seama Ministerului de Interne.

Tot în sarcina Ministerului de Interne sunt plata diurnelor a magistratilor și a funcționarilor cari au diferite însărcinări cu prilejul alegerilor, precum și întreținerea

și transportul lor și a trupelor și misiile acestora, materialul necesar operațiunilor electorale, gherete, stampile, urne, etc.

Art. 130. — Toate termenele prevăzute în legea de față se socotesc pe zile libere. Când termenul va

expira într-o zi de Duminică sau de sâmbătoare se va prelungi pentru cea dintâi zi lucrătoare.

Art. 131. — Toate cererile și actele în materie electorală sunt scutite de taxe de timbru și înregistrare.

Indulgență sau Ignoranță?

După un deceniu și mai bine dela unire, ne-a fost dat să trăim zile grele. Zile cari ne reamintesc timpurile de restriște sub stăpânirea de tristă memorie. Și toate aceste decepții sunt provocate de autoritățile „zise“ române, cari în exercitarea atât de „conștientă“ a funcțiunii lor, orbite de marile lor preocupări, sau de „altceva“, permit acelor cari de câte ori li se dă ocazie boicotează tot ce este românesc, — unele acțiuni foarte simbolice, cari apar fie ca concursuri de Miss-e, fie ca manifestații muzicale. Iar atunci când un om, stăpânit de sentimente românești, caută a reacționa și a arăta intențiunile pătimase ale acestor străini, presa maghiară-jidovească, condusă de doctrina criminală talmudică, infectează atmosfera țării, cerând ligii națiunilor să intervină, pentru că în România sunt transpuși în starea solaviei, înfierânduli-se libertatea; acesta e urletul presei sus amintite, deținută de cahal și finanța lui bancară.

Indulgența Românului e speculată. Fiindcă nu poți admite, ca în al 13-lea an dela unire, presa jidano-maghiară din Budapesta să organizeze în țara românească, diferite concursuri, ca și cele de frumusețe, de ex., pentru stabilirea unui premiu, Miss Transilvania. Și aceasta nu este o îndrăzneală? nu vi se pare ceva semnificativ? Autoritățile noastre dorm în pace și onor, narcotizate de demnitățile ce le oferă acești organizatori, sau intoxicați de străinismul, în anturajul căruia se află. Iar culmea nerușinării o stabilesc unele Române, cari țin de demn a concura la aceste concursuri de frumusețe — expunându-și goliciunea, negustoriilor de carne vie, și dând dovadă că excelează prin lipsa unei educații naționale-morale, mai ales când unele sunt fice de preoți români. Acestea, ispitiți de laurii triumfului, ignorează cuvintele pline de înțeles ale Bibliei strămoșești, care le strigă: Vai vouă celor ce curățiți exteriorul, iar înăuntru sunteți plini de necurătenie. Unde este frumusețea sufletească a acestora, și mân-

dria națională? Opinia românească va ști să plaseze pe aceste făpturi la locul binemeritat. Regretul nostru devine mai pronunțat atunci când ni se dă ocazia a vedea sărbătorirea acestor concursuri, împodobite de strălucitoare și sfânta uniformă a ofițerilor români și a autorităților, cari în schimb excelează prin absență la manifestațiile românești.

Renegaților rușine!

H. VIȘOIU.

Noui tovarăși de luptă.

Salutăm cu deosebită dragoste apariția noului tovarăș de luptă: „CRONICA“ dela Cernăuți.

Reproducem din „Cronica“, drept Cuvântul înainte:

„In Bucovina postbelică, împânzită de străini și în care Românii împărțiți în tabere, pierd tot mai mult din prestigiu și interese naționale;

în Bucovina, unde presa minoritară denaturează adevărul după cum îi convine, fără ca să existe împotriva ei o energică acțiune românească UNITARĂ;

se simte necesitatea unei publicațiuni intransigent românești.

Toți Românii, fără deosebire de culoare politică și interese personale, pe cari îi doare durerea neamului lor, trebuie să fie alături de noi.

Suntem un mănunchiu de tineri. Nu facem o firmă din tinerețea noastră, dar suntem siguri că această tinerețe ne va da entuziasm și mai ales ne va da putința de a spune adevărul fără înconjur.

Apărem cu încrederea ce ne-o dă dreptatea cauzei pe care vrem să o servim. Dacă ne vom opri la mijlocul drumului, rușinea nu va cădea asupra noastră, ci asupra acelor cari prin nepăsarea lor, vor stânjeni realizarea unei fapte românești.

Nu suntem prinși în angrenajul angajamentelor politice.

Nu suntem decât Români și NUMAI Români.

„CRONICA“
românească la Cernăuți.
(Piața Unirii 3).